

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/259/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202338
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8614202338.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, štátny občan SR, (podnikajúcim pod obchodným menom V. A., XXX XX Z. XX, T.: XXXXXXXX od X.X.XXXX), právne zastúpený: JUDr. Dušan Maruščák, advokát so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 538/1, o zaplatenie 711,19 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5C/88/2014 - 51 zo dňa 31.08.2016 takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol: I. Konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 711,19 eura od 8.1.2011 do zaplatenia a z a s t a v u j e. II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 711,19 eura so zmenkovým úrokom vo výške 0,06 % denne od 8.1.2011 do zaplatenia, s 6 % úrokom z omeškania ročne od 2.3.2011 do zaplatenia a zmenkovú odmenu v sume 2,37 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa návrhom (tlačivo A - návrh na uplatnenie pohľadávky, článok 4, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady /ES/ číslo 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu) domáhal zaplatenia istiny 711,19 Eur s príslušenstvom z titulu zmenky vystavenej žalovaným.

Ďalej súd prvej inštancie uviedol, cit.: „Súd preskúmal predloženú zmenku a zistil, že spĺňa formálne náležitosti platnej zmenky, no aj napriek tejto skutočnosti podrobil súd súdnej kontrole aj dohodu o vyplňovanom práve zmenky vyplývajúcej zo Všeobecných úverových podmienok remitenta. Ako už bolo konštatované, pri uzatváraní príslušnej úverovej zmluvy a v súvislosti s ňou aj vystavenie zmenky ide o spotrebiteľský právny vzťah, a preto je potrebné aplikovať aj normy na ochranu práv spotrebiteľov.“

„Dohodu o vyplňovanom práve zmenky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. ... Dohoda o vyplňovanom práve zmenky bola uvedená vo VPPÚ, teda formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalobcu a žalovaný nemal možnosť ich ovplyvniť. Nepochybne teda táto podmienka nebola individuálne dojednaná a nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa práve pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenia, ktoré sú v rozpore so zákonom (či už pre spomínanú neplatnosť dohody o zmenkovom úroku alebo pre dôsledok chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy). Uvedená zmluvná podmienka je teda neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak je neplatná dohoda o vyplňovanom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka.“

„Dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona (§ 39 OZ). ... Takýto postup žalobcu nemôže požívať právnu ochranu (§ 3 ods. 1 OZ) a žalobca si uplatnil právo výslovne zo zmenky a tú súd považoval za neplatnú.“

Ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby súd uvádza, že k vystaveniu zmenky došlo navyše aj v rozpore so zákonom, konkrétne § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.

„Po vykonanom dokazovaní má súd za to, že nie je možné priznať žalobcovi navrhované plnenie, pričom po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom, o ktorom súd rozhodol v súlade s § 145 ods. 2 CSP, ktorý je nižšie citovaný, žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku s výnimkou výroku I. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný dôvodiac, že prvoinštančný súd posúdil zmluvu o úvere ako zmluvu, ktorú uzavrel žalovaný ako fyzická osoba - podnikateľ. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-541/99 v spojení s C-542/99 *Cape Snc v. Idealservice Srl a Idealservice* a rozhodnutie NS SR sp. zn. 1ObdoV/9/2012 zo dňa 31.07.2012. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení najmä zdôvodňoval platnosť zmenky a poukázal na to, že ide o vzťah medzi dvomi podnikateľmi.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a zistil, že rozsudok je v napadnutom rozsahu potrebné zrušiť.

5. Rozsudok v jeho napadnutej časti vo výroku II. je v priamom rozpore s odôvodnením. Zatiaľ čo výrokom II. súd prvej inštancie žalobe vyhovel, podľa odôvodnenia žalobu zamietol.

6. V danom prípade ide o závažný rozpor medzi vyhlásenou výrokovou časťou rozhodnutia a jeho písomným odôvodnením, pričom túto nesprávnosť nemožno napraviť ani vydaním opravného uznesenia.

7. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 odsek 1 Ústavy SR a práva podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Pozri III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06)

8. Aj Európsky súd pre ľudské práva formuloval viaceré zásady odôvodnenia rozsudkov, z ktorých vyplýva, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sú založené, rozsah tejto povinnosti sa však môže meniť s ohľadom na povahu rozhodnutí a musí byť posudzovaný podľa okolností každého prípadu (H. c. *Belgicko z 30. novembra 1987*, *Ruiz Torija a Hiro Blani c. Španielsko*). Odôvodnenie pritom musí vyhovovať najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti, ktorá má svoje opodstatnenie nielen z hľadiska možného použitia opravného prostriedku, ale ako bolo uvedené súvisí aj s postupom súdu z hľadiska práva na spravodlivé súdne konanie. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 26. marca 2014 sp. zn. 4Cdo/175/2013)

9. „Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994*, séria A, č. 303 - A , s. 12, § 29, *Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994*, séria A, č. 303 - B, *Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997*, *Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998*).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30. novembra 2009)

10. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu.

11. V zmysle ustanovenia § 219 odsek 4 CSP, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

12. Vyhlásený ako aj vyhotovený rozsudok prvoinštančného súdu je absolútne nepreskúmateľný a nezákonný. Odôvodnenie rozsudku je v úplnom rozpore s výrokovou časťou vyhláseného ako aj vydaného rozhodnutia. Vyhlásené rozhodnutie je nesprávne, pretože nezodpovedá skutkovému stavu, ktorý prvoinštančný súd zistil a popísal v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

13. So zreteľom na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 CSP písm. b) rozsudok v zrušil v napadnutom výroku II. ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania a v zmysle § 391 CSP vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Úlohou prvoinštančného súdu bude vec opätovne právne posúdiť na základe zisteného skutkového stavu a vyhotoviť rozhodnutie, ktoré mu bude aj zodpovedať. Tiež dôsledne vyhodnotí a odôvodní postavenie žalovaného, t.j. či v právnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ alebo fyzická osoba - podnikateľ.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).